

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Факультет фінансів та обліку

Кафедра фінансового контролю та аудиту

КУРСОВА РОБОТА

на тему:

**«Аудит показників балансу та аналіз фінансового стану
підприємства»**

ступінь вищої освіти – другий (магістерський)
галузь знань 07 – Управління та адміністрування
спеціальність – 071 – Облік і оподаткування
освітня програма «Аудит та державний фінансовий контроль»

Дата подання
«__» _____ 2024 р.

Реєстраційний № ____
Дата захисту
«__» _____ 2024 р

Виконала студентка групи
ОАДФКм – 11
Беднарчук О.

Керівник: к.е.н., доцент
Черешнюк О. М.

ТЕРНОПІЛЬ – 2024

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1. Економічна сутність та структура Балансу, як форми звітності	5
2. Організаційно-методичні аспекти і алгоритм проведення аудиту Балансу	12
3. Аналіз структури балансу: особливості та методика проведення	18
4. Оптимальна структура балансу як передумова фінансової стійкості підприємства.....	27
Висновки	31
Список використаних джерел	32

Вступ

Сучасні умови економіки визначають нові підходи до управління бізнес-процесами. Зміни в економічній інфраструктурі нашої країни вплинули на напрямки управління підприємницькою діяльністю, на інформаційні потреби бізнесу та встановили нові пріоритети та правомірні інтереси стейкхолдерів.

У цьому контексті, стає важливим створення ефективних, достовірних та оперативних інформаційних потоків, які дозволяють ефективно виконувати ключові управлінські функції в організації за допомогою комплексу управлінських інструментів. Цінність та якість інформації лежать в основі будь-якого управлінського рішення, незалежно від його рівня в ієрархії організації.

Для забезпечення стабільного та ефективного розвитку підприємства в кризових умовах та в умовах гострої конкуренції критично важливо точно та всебічно аналізувати фінансовий стан підприємства. Такий аналіз вказує на оптимальні напрями діяльності підприємства. Головним інструментом для оцінки фінансового середовища служить форма № 1 бухгалтерської звітності – «Баланс» («Звіт про фінансовий стан»).

Теоретичні та методичні аспекти аудиту фінансової звітності висвітлені в наукових працях таких авторів як Бутинець Ф. Ф., Бардаш С. В., Бондар В. П., Бенько М. М., Шалімова Н. С., Петрук О. М., Усач Б. Ф. та інших. Основи розвитку наукових поглядів на фінансовий аудит представлено в дослідженнях Бардаш С. В., Белякова В. П., Міняйло В. П., Мних Є. В., Назарова О. В., Шерстюк О. Л. та інших.

Аналіз фінансової звітності, включаючи Звіт про фінансові результати, розглядається в наукових працях Кононенка О., Клиженка Я., Соколовської Р., Зелікмана В., Акімової Т., Тігової Т., Селіверстової Л., Процюка Т., Школьника І., Боярка І., Дейнеки О., Кузьмінської О., Стаднюка Т., Слободяна Н., Безверхої М., Пушкарьової М., Фальченко О., Зленка К.

З огляду на широкий охоплення наукових досліджень вчених, важливо відзначити, що постійні зміни в економічному середовищі стимулюють до додаткових досліджень і розроблення нових організаційних та методологічних підходів у сфері фінансового аудиту, особливо звіту про фінансовий стан («Баланс»). Це має практичне значення у формуванні необхідного інформаційного фундаменту для прийняття ефективних управлінських рішень у фінансовому менеджменті компаній.

Метою курсової роботи є науково обґрунтувати організаційні та методичні аспекти, а також розробку алгоритмів процесу аудиту і аналізу звіту про фінансовий стан («Балансу»).

1. Економічна сутність та структура Балансу, як форми звітності

Бухгалтерський баланс відіграє ключову роль у житті будь-якої компанії, оскільки він є основним джерелом даних про фінансове становище організації за певний період. Цей документ є ефективним засобом для комунікації, який дозволяє керівництву оцінювати позицію компанії серед аналогічних установ, перевіряти адекватність стратегічного напрямку, ефективність використання ресурсів і приймати рішення з різних аспектів управління. Аудитори через баланс можуть планувати перевірки, виявляти слабкі місця в системі обліку та помилки у фінансовій звітності. Аналітики ж використовують баланс для визначення основних напрямків своїх досліджень. Важливим є дотримання вимог до складання балансу та оцінки його складових.

Також, історія розвитку бухгалтерського балансу включає в себе різноманітні наукові школи, що пропагували статичні, динамічні та компромісні підходи.

В контексті сучасних тенденцій, українська бухгалтерська звітність поступово наближається до міжнародних стандартів. Цей процес дозволяє оптимізувати відображення фінансової інформації і впроваджувати нові об'єкти обліку з мінімальними витратами часу та ресурсів.

В Україні розроблена багаторівнева система нормативного регулювання бухгалтерського обліку дозволила за останні роки гладко перейти до міжнародної термінології та принципів облікової діяльності. Цей перехід є важливим етапом у гармонізації національного обліку та звітності з міжнародними стандартами, але є тільки початковим кроком. Основна мета міжнародних стандартів полягає не лише в описі методів обліку, а в установленні уніфікованих вимог до відкритості інформації у звітах, і на цьому шляху ще існує багато викликів.

Оновлення бухгалтерського обліку в Україні також включало реформування форм фінансової звітності, особливо форми №1 «Баланс», яка

протягом часу з 1999 по 2013 рік регулювалася стандартом П(С)БО 2 «Баланс». Цей стандарт зазнав 15 змін і був скасований, замінивши його НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [13]. Новий стандарт впровадив зміни в структуру та формування основних звітних документів, включаючи нову версію форми «Баланс (Звіт про фінансовий стан)». Протягом періоду чинності НП(С)БО 1 9 разів зазнавав вдосконалень і змін, остання з яких вступила в дію від 3 січня 2024 року.

Баланс у бухгалтерському обліку представляє собою таблицю з двома колонками: лівою, яка носить назву активу і відображає структуру господарських засобів компанії, та правою, званою пасивом, що показує джерела цих засобів. Цей спосіб представлення даних є характерним для країн континентальної Європи, включаючи Україну, і відомий як горизонтальний формат балансу. У англomовних країнах, на відміну, переважає вертикальний формат, де активи й пасиви розміщуються послідовно.

Обидві форми балансу базуються на базовому бухгалтерському рівнянні, яке формулюється так:

$$\text{Активи} = \text{Власний капітал} + \text{Зобов'язання}.$$

У балансі ресурси та джерела їхнього формування групуються в економічно схожі категорії, звані статтями балансу. Кожна стаття має унікальну назву та код, і представлена окремою сумою.

Статті активу відображають різні види активів компанії, такі як основні фонди, запаси, грошові кошти, дебіторська заборгованість і т.д. Статті пасиву показують джерела фінансування, як-от статутний капітал, накопичений прибуток, банківські кредити, кредиторська заборгованість і т.д. Ці статті дають змогу зрозуміти, з яких джерел формуються кошти та як вони використовуються в рамках господарської діяльності компанії.

Загальна сума активів або пасивів балансу, які мають бути рівними, відома як валюта балансу. Основна вимога до складання бухгалтерського балансу полягає в тому, що загальні підсумки активу та пасиву мають збігатися, що підтверджує правильність балансу. Така рівність зумовлена

відображенням в обох розділах балансу одних і тих же господарських засобів, але згрупованих за різними критеріями: у активі — за складом і місцезнаходженням, а в пасиві — за джерелами їх походження. Кожна група ресурсів у активі відповідає певному джерелу фінансування, яке відображене у пасиві.

Невідповідність сум активів і пасивів свідчить про помилки, допущені під час складання балансу. Структура і зміст балансу залежать від його організації та структури статей. Порядок розміщення статей активу і пасиву може відрізнятися в різних країнах. У бухгалтерському балансі статті розташовані залежно від їх потенціалу для перетворення у готівку: активи упорядковані від менш ліквідних до більш ліквідних, від нематеріальних активів до грошових коштів, тоді як пасиви розташовані згідно з термінами погашення зобов'язань.

На рисунку 1.1 подано склад та структуру основних складових балансу. Бухгалтерський баланс складається з двох основних частин: активів та пасивів. Активи представляють майно компанії, тоді як пасиви вказують на джерела, з яких це майно було фінансоване. Баланс вважається вірним, коли значення активів дорівнює значенню пасивів, цей показник також називається валютою балансу.

Що стосується звітності, то великі та середні підприємства зазвичай подають свої фінансові звіти в тисячах гривень без дробових частин. Однак є винятки, наприклад, розділ IV «Розрахунок показників прибутковості акцій» форми № 2, який подається в гривнях і копійках. Малі підприємства, у свою чергу, звітують у тисячах гривень, але з одним десятковим знаком [14].

В пасиві бухгалтерського балансу джерела активів компанії впорядковані за принципом терміновості їх повернення. Чим вище позиція в списку, тим більш стабільним є джерело. Наприклад, статутний капітал є дуже стабільним, оскільки поки функціонує компанія, засновники не вимагають повернення своїх вкладів. Внизу списку розміщені більш

термінові зобов'язання, як-от короткострокові позики, що мають бути повернуті протягом року.

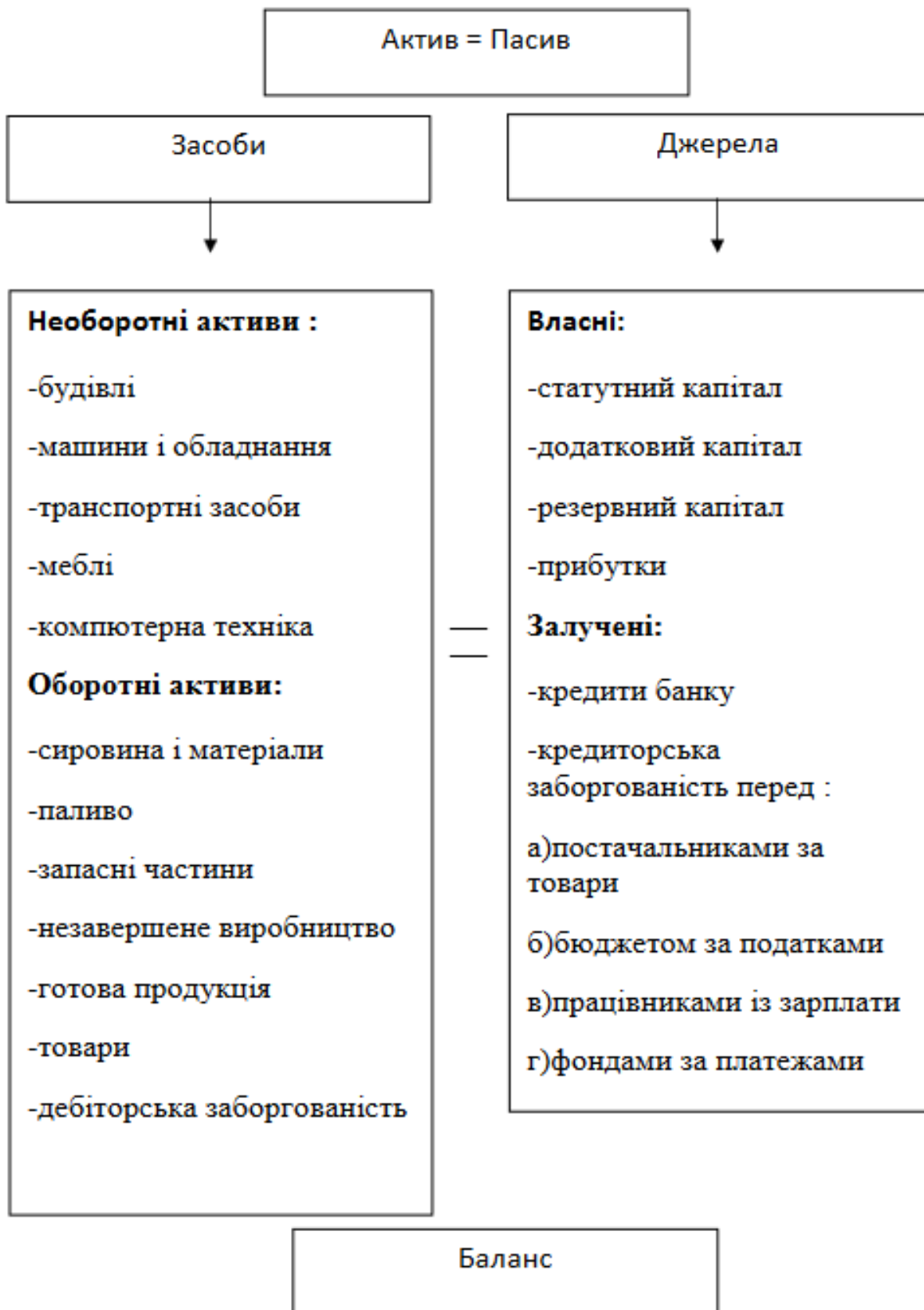

Рис. 1.1. Структура балансу вітчизняних підприємств

Методика складання бухгалтерського балансу підприємства залежить від його класифікації за розміром — велике, середнє, мале чи мікропідприємство. Згідно із Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 червня 1999 року № 996, застосовуються певні критерії для визначення типу підприємства. Хоча зазвичай баланс складається на основі вимог державних органів, власники також можуть ініціювати його підготовку, незалежно від розміру підприємства.

Таблиця 1.1

Класифікація форм Балансу за типами підприємств

Назва форми балансу	Нормативний документ	Тип підприємства	Куди подається квартальний баланс		
			Держстат	ДПС (податок на прибуток з квартальним звітним періодом)	ДПС (єдиний податок)
Баланс (Звіт про фінансовий стан) (форма № 1)	НП(С)БО 1	Середні підприємства	Так	Так	Ні
Баланс (форма № 1-м)	НП(С)БО 25	Малі підприємства	Ні	Так	Ні
Баланс (форма № 1-мс)	НП(С)БО 25	Мікропідприємства та єдиноподатники 3 групи (юридичні особи), неприбуткові товариства	Ні	Так	Ні

Показники ключових статей включені до загальних підсумків розділів та загального підсумку балансу. Статті регулюючого типу, які не мають

самостійного значення без основних, не входять до загального підсумку балансу. В активній частині балансу такі статті представлені як первісна вартість та амортизація нематеріальних активів і основних засобів, первісна вартість дебіторської заборгованості та резерв під сумнівні борги. В пасивній частині - неоплачений та вилучений капітал. Активні статті об'єднані в розділи активу, а пасивні - у пасиву балансу.

Перший розділ активу "Необоротні активи" містить такі статті, як нематеріальні активи, основні засоби (з первісною та залишковою вартістю, яка включається в балансову валюту, та сумою зносу), незавершене будівництво, довгострокові біологічні активи, довгострокові фінансові інвестиції, довгострокова дебіторська заборгованість та інші необоротні активи. Ці активи також відомі в економічній літературі як довгострокові чи фіксовані активи, що використовуються в операційній діяльності і не призначені для перетворення в гроші протягом року.

Другий розділ активу, "Оборотні активи", включає виробничі запаси, поточні біологічні активи, незавершене виробництво, готову продукцію, товари, одержані векселі, поточну дебіторську заборгованість, поточні фінансові інвестиції, грошові кошти та їх еквіваленти.

Третій розділ активу "Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття", а також пов'язані з ними зобов'язання і результати їх продажу, відображаються у фінансовій звітності окремо від інших активів, зобов'язань та результатів різних видів діяльності.

Пасив можна умовно поділити на дві основні категорії:

1. Власні джерела фінансування:

- капітал статутний,
- капітал резервний,
- нерозподілений прибуток.

2. Залучені джерела фінансування:

- довгострокові позики (терміном понад рік),
- короткострокові позики (терміном до року).

У першому розділі пасиву "Власний капітал" представлена інформація про статутний капітал, неоплачений капітал, вилучений капітал, пайовий капітал, додатковий капітал, резервний капітал та нерозподілений прибуток або непокриті збитки. Другий розділ пасиву, "Довгострокові зобов'язання та забезпечення", включає довгострокові борги перед банками, які не класифікуються як поточні.

Третій розділ пасиву, "Поточні зобов'язання", охоплює зобов'язання по кредитах від банків і випущеним векселям з терміном погашення до одного року, кредиторську заборгованість за товари, роботи, послуги, поточні розрахунки з бюджетом, платежі за страхування, оплату праці тощо.

Четвертий розділ пасиву, "Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття", містить зобов'язання, що виникли внаслідок продажу необоротних активів.

Активи, зобов'язання та власний капітал відображені у фінансовому балансі підприємства за умови, що вони відповідають встановленим критеріям визнання. Об'єкти бухгалтерського обліку, які не відповідають хоча б одному з цих критеріїв, не включаються до балансу.

2. Організаційно-методичні аспекти і алгоритм проведення аудиту Балансу

Сучасний економічний простір визначає нові рамки для управління бізнес-процесами. Економічна інфраструктура нашої країни сприяла трансформації управлінських підходів, інформаційних вимог суб'єктів підприємництва та встановленню пріоритетів та законних інтересів стейкхолдерів.

У цьому контексті стає все більш важливим створення якісних, надійних та оперативних інформаційних потоків, що підтримують ключові функції менеджменту за допомогою ефективних інструментів управління.

У науковому співтоваристві не існує єдиної думки щодо визначення фінансового аудиту. Критичний аналіз публікацій показує, що деякі дослідники розглядають фінансовий аудит як синонім аудиту загалом, інші вважають його формою державного фінансового контролю. Важливим аспектом дослідження є термінологічне визначення категорій «аудит», «фінансовий аудит», «державний фінансовий аудит».

Згідно Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», аудит означає перевірку бухгалтерського обліку та фінансової звітності економічного суб'єкта для надання незалежної думки аудитора про їх достовірність у всіх значущих аспектах та їх відповідність законодавству України, стандартам бухгалтерського обліку чи іншим регулятивним вимогам [18].

Команда дослідників під керівництвом Є. В. Мниха запропонувала цікавий та багатогранний підхід до інтерпретації фінансового аудиту. Вони виділяють три основні аспекти:

- 1) Незалежна перевірка фінансових звітів, включаючи супутню інформацію, яка є важливою для оцінки їх повноти та точності;
- 2) Групування та систематизація даних про фінансові ресурси, їх використання в контексті мобілізації коштів для реалізації планових або

проектних завдань, а також для погашення фінансових зобов'язань у рамках діяльності;

3) Оцінка та діагностика економічних відносин, пов'язаних із використанням фінансових ресурсів, для вибору управлінських рішень та їх рейтингової оцінки з урахуванням потенційних загроз та небезпек, які можуть виникнути при їх впровадженні.

Питання аудиторського аналізу "Балансу (Звіту про фінансовий стан)" активно обговорюються в наукових колах обліковців, однак універсального концептуального підходу до цього питання поки що не сформовано. Ф. Ф. Бутинець рекомендує наступну послідовність дій при аудиторському контролі зазначеної звітності: перевірка відповідності даних між балансом та регістрами бухгалтерського обліку; підтвердження реального існування активів і пасивів, що зазначені в балансі; перевірка права власності на активи; оцінка достовірності і об'єктивності інформації про стан підприємства на дату складання балансу; контроль за дотриманням законодавства і нормативних документів у процесі бухгалтерського обліку і складання балансу; перевірка дотримання підприємством обраної облікової політики та забезпечення його безперервної діяльності; аналіз записів і даних балансу на предмет їх належності до перевіряемого звітного періоду [1].

М. Ф. Огійчук стверджує, що аудиторські процедури при перевірці балансу мають включати: арифметичний аналіз даних; вивчення послідовності перенесення даних з бухгалтерських регістрів до звіту; перевірку точності перенесення даних з бухгалтерського обліку у "Баланс (Звіт про фінансовий стан)"; визначення коректності розрахунку відстрочених податкових активів і зобов'язань [15].

У науковій літературі існує консенсус щодо того, що аудиторське вивчення фінансової звітності, включаючи бухгалтерський баланс, повинне проходити через три основні етапи:

1. перевірка формальної сторони фінансової звітності, що включає перевірку на повноту реквізитів та таблиць, коректність даних на

початок звітної періоду, а також дотримання термінів подання звітності;

2. перевірка адекватності підготовки форм звітності, яка охоплює арифметичну точність, аналіз правильності ведення обліку, відповідність показників звітності записам бухгалтерського обліку;

3. перевірка узгодженості даних між різними формами фінансової звітності [12].

Враховуючи значну увагу, яку приділяють вчені цим напрямкам аудиту "Балансу (Звіту про фінансовий стан)", слід відмітити, що ефективність фінансового аудиту може бути підвищена за рахунок адаптації мети дослідження через розширення контрольних параметрів фінансової інформації та застосування оціночних показників.

Ключовим аспектом в процесі фінансового аудиту є дотримання трьох основних вимог до фінансових індикаторів, які використовуються для діагностики поточного фінансового стану підприємства та прогнозування його стратегічних перспектив. Ці оціночні індикатори мають відповідати наступним критеріям:

- ✓ інформаційна повнота: показники мають бути обмеженими за кількістю, але достатньо вичерпними для точного і повного відображення фінансового стану та перспектив розвитку об'єкта дослідження;
- ✓ комплексність: індикатори мають забезпечувати всебічну діагностику фінансового стану;
- ✓ співмірність у часі та просторі: оцінка фінансових показників має проводитися в динаміці [8].

На основі цих принципів необхідно сфокусувати наукове дослідження на розробці структурної декомпозиції фінансового аудиту "Балансу (Звіту про фінансовий стан)", що включатиме послідовні етапи спрямовані на підтвердження достовірності даних звітності відповідно до законодавства України, внутрішніх політик компаній та експертних оцінок фінансового стану. Це також має включати діагностику платоспроможності, фінансової

стійкості, ліквідності та ділової активності підприємства, що в свою чергу створить основу для визначення стратегічного розвитку підприємства.

Таким чином, процес фінансового аудиту "Балансу (Звіту про фінансовий стан)" підприємства буде структуровано за трьома основними етапами: організаційним, дослідницьким та результативним.

На організаційному етапі відбудеться аналіз бізнес-середовища підприємства, підписання договору на аудит (у разі залучення зовнішнього аудитора), формування бази даних для фінансового аудиту, оцінка системи внутрішнього контролю, визначення аудиторського ризику та розробка інструментів та плану аудиту.

Дослідницький етап містить два ключові напрямки:

1) Аудит — висловлення незалежної оцінки достовірності та об'єктивності фінансових даних звіту, включно з активами, власним капіталом та зобов'язаннями;

2) Діагностичний процес — оцінка ліквідності "Балансу (Звіту про фінансовий стан)", аналіз платоспроможності, ліквідності активів, ділової активності, рентабельності активів та власного капіталу, чистих активів, оцінка ризиків банкрутства підприємства та інвестиційної привабливості, а також визначення вартості і цінності бізнесу.

Ці етапи дозволяють глибоко аналізувати фінансове становище підприємства, виявляти потенційні ризики та розробляти стратегії для їх мінімізації.

Результативний етап включає наступні дії: узагальнення результатів фінансового аудиту в підсумковій документації (Аудиторському висновку або Звіті незалежного аудитора, звіті внутрішнього аудитора); презентація результатів аудиторського дослідження замовникам; надання рекомендацій щодо усунення виявлених недоліків (якщо такі були виявлені).

На рисунку 2.1 наведено візуальний алгоритм проведення фінансового аудиту форми 1 "Баланс (Звіт про фінансовий стан)".

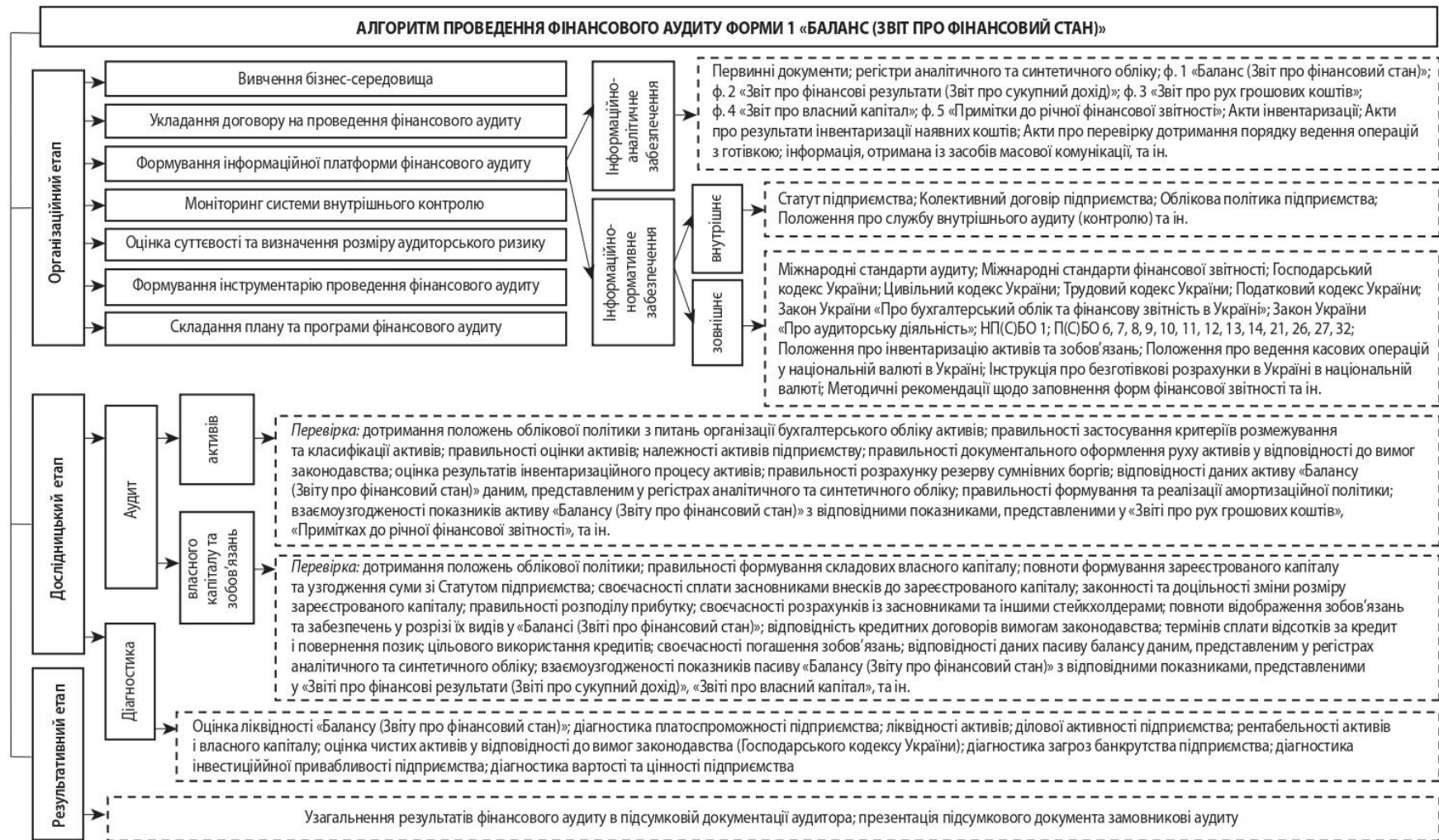

Рис. 2.1. Алгоритм проведення аудиту Балансу [11]

Для ефективного впровадження алгоритму фінансового аудиту необхідно використати комплексний інструментарій. У процесі аудиту корисно застосовувати різноманітні аналітичні методи та техніки:

- види аналізу включають горизонтальний, вертикальний, дискримінантний, дисперсійний, аналіз нечіткої логіки, екстраполяційний, коефіцієнтний, регресійний, трендовий лабораторний;
- методи дослідження охоплюють анкетування, взаємний контроль, детальне вивчення, групування, опитування, моделювання, моніторинг, оцінювання, порівняння та тестування;
- прийоми дослідження включають арифметичну перевірку, зустрічну перевірку, логічну перевірку, нормативно-правову перевірку, формальну перевірку та хронологічну перевірку.

Аналітичні процедури відіграють ключову роль у фінансовому аудиту. Згідно з МСА 520 "Аналітичні процедури", ці процедури оцінюють фінансові дані на основі аналізу потенційних зв'язків між фінансовими та нефінансовими даними. Це включає дослідження відхилень або зв'язків, які не відповідають очікуванням або відрізняються від передбачуваних значень.

Під час розробки та реалізації аудиторських процедур аудитор має визначити придатність конкретних аналітичних процедур, оцінити надійність даних, на яких базуються попередні розрахунки, і здійснити ці розрахунки для ідентифікації можливих викривлень. Важливо також визначити, яка розбіжність між виявленими і очікуваними значеннями є прийнятною і не вимагає додаткового аналізу.

3. Аналіз структури балансу: особливості та методика проведення

Управління будь-яким підприємством в умовах сучасної ринкової економіки вимагає наявності адаптивної системи прийняття рішень. Основою цієї системи є аналіз фінансового стану компанії на підставі балансу. Цей документ дозволяє оцінити рівень фінансової стабільності, аналізувати динаміку показників, порівнювати їх з індикаторами конкурентів та розробляти стратегії для покращення фінансової ситуації. Розвиток бухгалтерського обліку та адаптація національних стандартів бухгалтерського обліку в Україні сприяли підвищенню якості фінансової звітності. Проте, залишається складною задачею забезпечення послідовності та структурованості інформації для всебічного аналізу фінансового стану, що включає врахування зовнішніх і внутрішніх факторів, впливаючих на діяльність підприємства.

Бухгалтерський баланс є ключовим елементом інформаційної бази для аналізу фінансів підприємства, який надає інстантний знімок його фінансового стану на визначену дату, відповідно до Плану рахунків бухгалтерського обліку. Цей документ є основою для оцінки ключових характеристик компанії. Процес аналізу балансу часто називають "читанням балансу", що є важливою навичкою для фінансистів, дозволяючи їм прогнозувати фінансові тенденції та управляти важливими параметрами діяльності компанії. Також володіння цією навичкою сприяє фінансовим аналітикам у формуванні об'єктивної думки про фінансовий стан і виробничу діяльність інших організацій. [1, с. 70].

Згідно з національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку № 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності", Баланс (звіт про фінансовий стан) є основним документом, який відображає фінансовий стан підприємства на конкретну дату, представляючи його активи, зобов'язання та власний капітал на кінець звітного періоду. У випадках, визначених законодавством, може складатися окремий баланс.

Баланс як форма фінансової звітності дозволяє зовнішнім та внутрішнім користувачам оцінити загальний стан ресурсів підприємства, джерела їх

формування і рівень фінансової незалежності. Бухгалтерський баланс показує баланс між активами підприємства та їх фінансуванням (власний капітал і зобов'язання) [13].

В бухгалтерському балансі активи та зобов'язання класифікуються за принципом зростаючої ліквідності. У межах розділів балансу активи розміщені за здатністю перетворення на грошові кошти, від найменш ліквідних до найбільш ліквідних, а зобов'язання відображаються за часом, потрібним для погашення боргу [13].

Бухгалтерський баланс використовується як метод систематизації інформації про активи суб'єкта за типами використання та джерелами їхнього фінансування на конкретну дату. Структура балансу представлена у вигляді таблиці, яка ділиться на дві частини: ліва - активи і права - пасиви.

Незважаючи на зусилля з реформування бухгалтерського обліку в Україні, сучасний формат балансу вітчизняних підприємств все ще має певні розбіжності з міжнародними стандартами, зокрема в аспектах, що стосуються нетто-оцінок і виконання "золотого правила балансу".

"Золоте правило балансу" встановлює не лише вимогу до відповідності строків фінансування активів і пасивів, але й передбачає певні пропорції між статтями активів та пасивів. Згідно з цим правилом, фінансування необоротних активів має здійснюватися:

А) за рахунок власного капіталу та довгострокових позичок:

$$\frac{\text{Власний капітал} + \text{Довгострокові позички}}{\text{Необоротні активи}} \geq 1, (1)$$

Б) Довгострокові інвестиції мають бути профінансовані за допомогою ресурсів, залучених на тривалий термін, що означає використання довгострокових пасивів не лише для покриття потреб у необоротних активах, але й для фінансування довгострокових оборотних активів, таких як оборотні кошти, аванси у стратегічні запаси сировини, а також товари, що важко реалізувати:

$$\frac{\text{Власний капітал} + \text{Довгострокові позички}}{\text{Необоротні активи} + \text{Довгострокові оборотні активи}} \geq 1, \quad (2)$$

Застосування "золотого правила балансу" дозволяє уникнути проблем з ліквідністю за умови, що амортизація активів збігається за обсягами та термінами з погашенням залученого капіталу, а грошові потоки достатні для покриття поточних операційних витрат [3, с. 488]. В довгостроковій перспективі, існування можливості для продовження термінів погашення існуючих кредитів та залучення нового капіталу робить дотримання золотого правила менш критичним.

Нижче представлена таблиця 3.1, яка демонструє основні відмінності у структурі активу і пасиву балансу між світовою та вітчизняною практикою.

Таблиця 3.1.

<i>Вітчизняна практика</i>	<i>Світова практика</i>
Розділи активу будують у порядку зростання ліквідності: - необоротні активи; - запаси; - кошти	Актив будують у порядку зменшення ліквідності: - грошові кошти; - товари і запаси; - нерухомість;
Пасив будують за зобов'язаннями перед власниками коштів: - власний капітал; - довгострокові зобов'язання; - поточні рахунки до оплати;	Пасив будують з а ступенем погашення: - поточні рахунки до оплати; - довготермінові пасиви; - акціонерний капітал

Бухгалтерський баланс в Україні служить не лише для показу стану активів і зобов'язань компанії на визначену дату, але також забезпечує інформацією, необхідною для керування бізнесом, і відповідає на запити зовнішніх користувачів, таких як податкові служби, фінансові органи, банки та інвестори. Аналіз балансу потребує поділу на кілька етапів для точної оцінки ліквідності його статей. Початковий етап аналізу передбачає визначення ключових груп статей і порівняння результатів з динамікою доходів від продажів [21, с. 36].

Ефективний аналіз фінансового стану компанії передбачає розбивку процесу на послідовні етапи, спрямовані на виявлення слабких місць у балансі та їх динаміку (рис. 3.1). Наявність проблемних областей, таких як заборгованості перед кредиторами, прострочені позики чи непокриті збитки, часто вказує на проблеми в ефективності управління підприємством протягом аналізованого періоду, що може свідчити про погіршення фінансового стану компанії. Виявлення цих "вузьких місць" є основною метою аналізу бухгалтерського балансу, а їх моніторинг дозволяє вживати заходів для поліпшення фінансового стану компанії [20, с. 134].

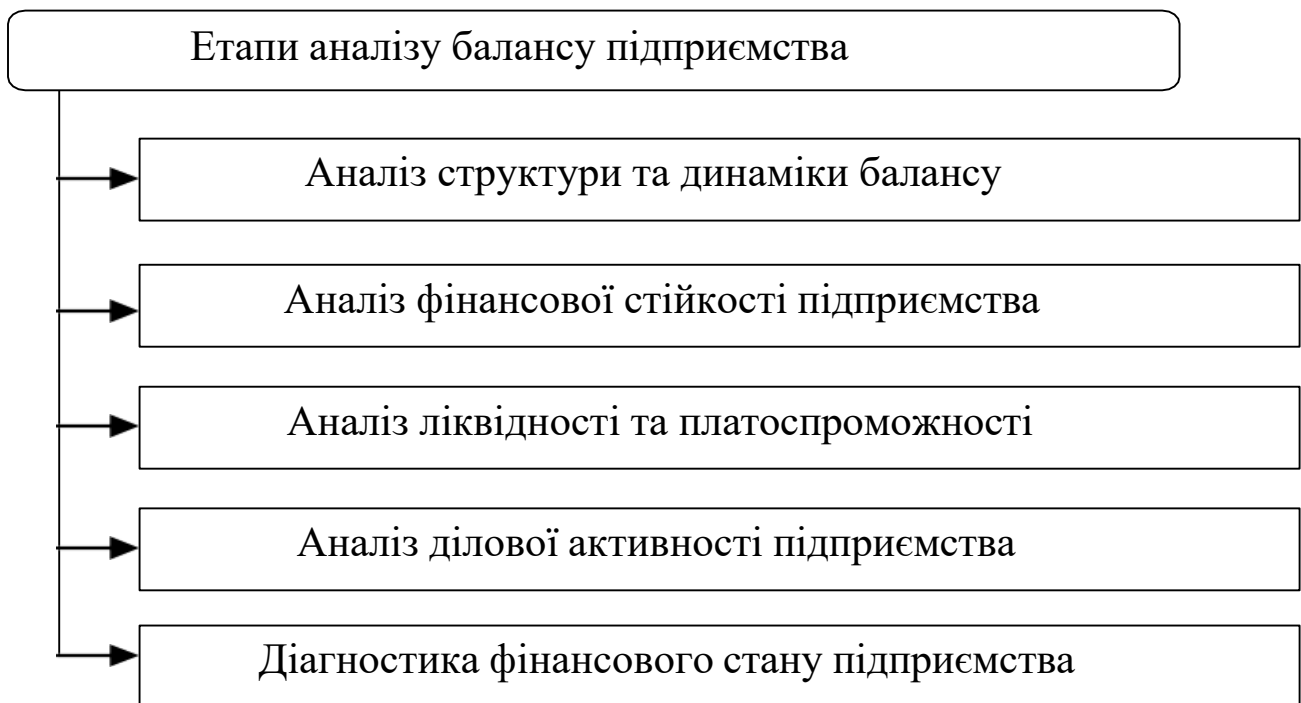

Рис. 3.1. Етапи проведення аналізу балансу

Вказані проблеми свідчать про існування значних недоліків у фінансово-економічній діяльності підприємства, які, у разі їхнього повторення, можуть значно погіршити його фінансове положення. Показниками помилок у фінансовому управлінні також можуть бути штрафи, пені, неустойки, затримані виплати за дебіторською заборгованістю, негативний грошовий потік та заборгованість, віднесена на фінансові результати.

На початковому етапі аналізу балансу проводиться оцінка темпів зростання ключових статей активів і пасивів, результати якої порівнюються з динамікою

доходів від продажів. Для цього необхідно застосувати вертикальний та горизонтальний аналіз статей балансу. Горизонтальний аналіз полягає у створенні однієї або декількох аналітичних таблиць, де абсолютні значення балансових показників доповнюються даними про їх зміну. Вертикальний аналіз подає фінансовий звіт у форматі відносних значень, дозволяючи оцінити частку кожної статті у загальному обсязі балансу.

При аналізі фінансового стану компанії, фінансовий аналітик повинен приділяти увагу раптовим змінам у значеннях окремих статей балансу та слідкувати за динамікою ключових позицій. Важливо ідентифікувати причини таких змін для можливості прогнозування майбутніх трендів та вживання заходів для мінімізації потенційних ризиків.

Підприємство може вважатися фінансово стабільним та успішним, якщо воно відповідає наступним критеріям:

- зростання грошових коштів та їхніх еквівалентів за період перевищує рівень інфляції;
- позитивна динаміка в зростанні оборотних активів порівняно з необоротними активами та поточними зобов'язаннями;
- темпи зростання довгострокових зобов'язань та власного капіталу вищі, ніж зростання необоротних активів;
- частка власного капіталу в структурі грошових коштів балансу не перевищує 50%;
- позабалансова заборгованість між кредиторами та дебіторами збалансована;
- відсутність непокритих збитків у фінансовому звіті.

Наступний крок у дослідженні полягає в аналізі фінансової стабільності підприємства. Фінансова стабільність визначається як стан фінансових ресурсів компанії, де ефективне їх використання забезпечує достатність власних коштів для стабільної прибутковості та неперервності виробничого процесу і продажу продукції. Підприємство вважається фінансово стабільним, якщо воно може покривати свої запаси та витрати з власних джерел, уникати надмірної кредиторської заборгованості та вчасно виконувати свої зобов'язання.

Фінансова стабільність підприємства оцінюється за допомогою абсолютних та відносних показників. Абсолютні показники включають наявність чистих активів, чистого оборотного капіталу та власних оборотних коштів. Основним абсолютним показником фінансової стабільності є достатність (або нестача) фінансових ресурсів для покриття запасів і витрат, що визначається як різниця між сумою джерел коштів і загальною сумою запасів та витрат. Відносні показники, такі як позитивні коефіцієнти структури капіталу, вказують на структуру фінансування та ступінь залежності компанії від кредиторів і інвесторів:

1. Показник фінансової незалежності (автономності)

$$K_{\text{фн}} = \frac{\text{Власний капітал}}{\text{Валюта балансу}}, \quad (3)$$

Цей коефіцієнт відображає пропорцію вкладу власників у загальний обсяг капіталу, вкладеного в діяльність підприємства. Вищий рівень цього показника свідчить про більшу фінансову стабільність і незалежність підприємства від зовнішніх позикових джерел. У міжнародній практиці існують різні погляди на оптимальну частку власного капіталу, проте найбільш прийнятим є думка, що мінімальний показник цього коефіцієнта має становити 0,6 або 60%.

2. Показник фінансової залежності.

$$K_{\text{фз}} = \frac{\text{Валюта балансу}}{\text{Власний капітал}}, \quad (4)$$

Цей коефіцієнт виступає як обернена величина до коефіцієнта концентрації власного капіталу і завжди перевищує 1. Зростання цього показника свідчить про збільшення частки залучених коштів у структурі фінансування підприємства. Коли значення коефіцієнта наближається до 1 (або 100%), це вказує на те, що підприємство фінансується виключно за рахунок коштів його власників [3, с. 127].

3. Показник маневреності власного капіталу

$$K_{\text{мвк}} = \frac{\text{Власні кошти (II розділ активу)}}{\text{Власний капітал}}, \quad (5)$$

Цей показник визначає, яка частина власного капіталу компанії вкладається у поточну діяльність та фінансування оборотних коштів, а також яка частина від

цього капіталу є капіталізованою. Його значення може варіюватися залежно від особливостей структури капіталу компанії та її промислової приналежності, при цьому нормативне значення цього показника становить від 0,4 до 0,6.

4. Показник співвідношення власних і залучених коштів (коефіцієнт фінансового ризику

$$K_{свзк} = \frac{\text{Залучений капітал (III п)} + \text{Короткострокові кредити банків (IV п)}}{\text{Власний капітал}}, (6)$$

Цей коефіцієнт вважається базовим показником фінансової стабільності підприємства. Його збільшення вказує на зростання залежності компанії від зовнішніх інвесторів і кредиторів, що може свідчити про зменшення її фінансової незалежності. Навпаки, зниження цього коефіцієнта є позитивним сигналом. Ідеальний діапазон значень знаходиться між 0,3 та 0,5, тоді як значення 1 вважається критичним.

5. Показник відношення виробничих активів і вартості майна

$$K_{вавм} = \frac{\text{Виробничі активи} + \text{Необоротні активи, утримувані для продажу (III а)}}{\text{Балансова вартість майна}}, (7)$$

Мінімальне рекомендоване значення цього індикатора дорівнює 0,5. Його підвищення свідчить про розширення виробничих потужностей компанії [12, с. 39-40].

У наступному етапі аналізу фінансового стану компанії особливу увагу приділяють ліквідності активів і платоспроможності підприємства. Ліквідність означає здатність компанії покривати свої поточні зобов'язання за допомогою оборотних активів, які можуть бути швидко перетворені в готівку відповідно до термінів сплати зобов'язань. Рівень ліквідності визначає платоспроможність підприємства, і вище значення ліквідних активів у порівнянні з короткостроковими зобов'язаннями сприяє більш стабільному фінансовому становищу. Водночас, якщо оборотні активи є недостатніми порівняно з короткостроковими зобов'язаннями, це може призвести до фінансових ускладнень і нездатності підприємства своєчасно виконувати свої платіжні зобов'язання.

При аналізі ліквідності активи класифікуються від найліквідніших до менш ліквідних, а зобов'язання — від найбільш термінових до довгострокових. Ліквідність є важливим індикатором для оцінки платоспроможності, оскільки підтверджує здатність підприємства вчасно сплачувати свої короткострокові зобов'язання.

Аналіз платоспроможності включає порівняння доступних і майбутніх коштів з нагальними платежами, такими як податки, внески до соціальних фондів, погашення кредитів, оплата послуг третіх сторін та заробітної плати. Платоспроможність кількісно визначається за допомогою коефіцієнта платоспроможності, що вираховується як співвідношення наявних грошових коштів і їх еквівалентів до загальної суми термінових платежів на визначену дату або за період. Коефіцієнт рівний або вище одиниці вказує на фінансову стабільність підприємства [6, с. 134].

Дослідження ділової активності підприємства є наступним кроком. Ділова активність відображає комплексні аспекти діяльності компанії та аналізується за якісними та кількісними характеристиками. Якісний аналіз ділової активності оцінює бізнес-середовище, в якому функціонує підприємство, включаючи його позиції на ринку, географію бізнес-взаємодій, репутацію, конкурентоспроможність, та участь у фінансовому ринку.

Фінансова ділова активність компанії проявляється через швидкість обороту капіталу. Вивчення ділової активності включає аналіз показників і динаміки фінансових параметрів, що відображають необхідний обсяг капіталу для підтримки поточної діяльності [Олександренко, с. 425].

Фінальний етап аналізу балансу передбачає оцінку фінансового здоров'я підприємства. Зазвичай, для визначення фінансового стану використовують методи оцінки здатності до відновлення платоспроможності, включаючи застосування дискримінантних математичних моделей для оцінки ризику банкрутства. Основні індикатори тут — коефіцієнт поточної ліквідності та коефіцієнт забезпеченості оборотними активами.

Якщо аналіз виявляє негативні тенденції або критичні значення, які можуть вказувати на ризик банкрутства, необхідно негайно вжити заходів. Важливо систематично проводити аналіз балансу та розробляти стратегії для запобігання кризам.

Для покращення фінансової ситуації підприємства рекомендуємо такі фінансово-економічні заходи: ефективне управління запасами, скорочення виробничих витрат, суворий контроль за всіма видами витрат, активне стягнення дебіторської заборгованості, оптимізація грошових потоків, впровадження нових форм розрахунків з контрагентами, а також оптимізація податкових зобов'язань.

Перелік антикризових заходів може бути безмежним, оскільки кожне підприємство адаптує стратегії відповідно до своїх фінансових показників та звітності. Проте, ефективна стратегія виходу з кризи має включати наступні основні етапи:

1. Розробка моделі прогнозування банкрутства для підстав рекомендацій щодо подальшої стратегії підприємства.
2. Встановлення ієрархії цілей та задач для кризового управління.
3. Визначення осіб, відповідальних за реалізацію антикризових дій.
4. Оцінка часових можливостей для реалізації кризових ініціатив.
5. Аналіз наявних активів та мобілізація нових ресурсів для антикризових дій.
6. Розробка плану антикризових заходів.
7. Впровадження та моніторинг виконання антикризової програми.
8. Створення системи профілактики для запобігання майбутнім кризам.

За допомогою цих кроків підприємство може не тільки подолати існуючі кризові явища, але й розробити комплексну систему, яка інтегрує аналітичні та прогностичні функції, використовуючи бухгалтерський баланс та інші фінансові звіти для підготовки до майбутніх викликів.

4. Оптимальна структура балансу як передумова фінансової стійкості підприємства

З метою забезпечення стабільного розвитку підприємства в кризових умовах та за інтенсивної конкуренції критично важливо адекватно оцінювати його фінансове становище. Аналіз фінансового стану відіграє ключову роль, оскільки він визначає, як і в яких напрямках має розвиватися підприємство. Основним інструментом для такої оцінки є форма № 1 фінансової звітності, звана "Баланс", яка дозволяє через аналіз фінансових коефіцієнтів оцінити якість управління, виявити поточні проблеми та вразливості у фінансовій сфері, а також ідентифікувати потенціал для розвитку та прибутковості.

В сучасних реаліях, коли ринок ставлять перед підприємствами жорсткі вимоги, важливо швидко адаптувати управлінські стратегії для підтримки лідируючих позицій. Це включає оптимізацію структури активів та капіталу для досягнення ключових цілей: максимізація прибутку, мінімізація ризиків, підвищення рентабельності та прискорення оборотності капіталу.

Оптимізація структури активів і капіталу становить складну, але ключову задачу в рамках економічного аналізу. Результати такої роботи використовуються для розробки стратегій і політик підприємства, а також для створення фінансових планів. Важливою частиною цього процесу є забезпечення балансу відповідно до стандартів платоспроможності, ліквідності й фінансової стабільності. У разі, коли поточні показники не відповідають встановленим нормам, необхідно внести коригування для їх покращення.

Зменшення балансової валюти за два роки є сигналом тривоги, оскільки це може вказувати на падіння капіталізації підприємства. Водночас, різке збільшення балансової валюти часто не є показником успіху, а може свідчити про ризиковану кредитну політику організації.

Іноді можна спостерігати, що валюта балансу залишається сталою з року в рік, що може свідчити про те, що компанія не розвивається. У стабільній економічній ситуації такий стан речей є негативним, адже основна мета будь-якого

бізнесу – зростання прибутків. Однак у періоди економічних криз, стабільність валюти балансу може вказувати на те, що компанія зберігає свою стабільність.

Активи в балансі компанії поділяються на дві основні категорії:

1. Необоротні активи — це активи довгострокового використання, такі як будівлі, обладнання, транспортні засоби, які призначені приносити дохід протягом більше ніж одного року.
2. Оборотні активи — це активи короткострокового використання, такі як сировина, товари, готова продукція, дебіторська заборгованість, фінансові вклади, які повинні принести дохід протягом року. Розміщення активів у балансі визначається їх ліквідністю, тобто швидкістю, з якою можна перетворити активи в гроші: чим вище позиція в балансі, тим більше часу потрібно для їх продажу, і навпаки.

У таблиці 4.1 подано порівняння ліквідності активів згідно особливостей вітчизняного Балансу.

Малоліквідні активи	Високоліквідні активи
Нематеріальні активи	Гроші та їх еквіваленти
Основні засоби	Поточні фінансові інвестиції
Незавершені капітальні інвестиції	Дебіторська заборгованість за продукцію
Інвестиційна нерухомість	Товари
Довгострокові фінансові інвестиції	Запаси на складах

Доцільно перевірити, як змінився склад активів підприємства протягом останніх двох років. Якщо кількість низьколіквідних активів збільшилась, це може свідчити про інтенсивні інвестиції підприємства в свою інфраструктуру, придбання нового обладнання або оновлення існуючого. Важливо визначити, фінансування яких джерел використовується для цих інвестицій — власних коштів чи позикових средств. Значна частка позикових коштів може бути ризикованою, оскільки створює навантаження на погашення боргів.

Якщо кількість високоліквідних активів зросла, це може вказувати на збільшення попиту і відсутність необхідності залучення позик для закупівлі товарів чи матеріалів. Також це дозволяє розглянути можливість реінвестування цих коштів у нові проекти або модернізацію виробництва.

Високий рівень рядка "Грошові кошти та їх еквіваленти" у балансі часто вказує на фінансову стабільність підприємства, однак цей показник варто аналізувати разом із кредиторською заборгованістю. Наявність великої кількості готівки не завжди означає фінансову безпеку, адже кошти можуть знадобитися для негайних платежів, наприклад, до бюджету або іншим компаніям.

Зазвичай дебіторську заборгованість у балансі показують окремим рядком у динаміці. Якщо її сума зменшується з року в рік, це є позитивним сигналом. Зростання дебіторської заборгованості порівняно з попередніми періодами може свідчити про проблеми з платоспроможністю клієнтів.

Пасив балансу відображає зобов'язання компанії. Джерела, з яких компанія отримала активи, зазначені в пасиві за ступенем терміновості повернення коштів. Чим вище рядок у пасиві, тим стабільніше джерело фінансування. Наприклад, компанія не повинна повертати засновникам їх частки у статутному капіталі, поки вона працює. Це дуже стабільне джерело фінансування. Чим нижче рядок у пасиві, тим швидше потрібно повернути кошти кредиторам. Наприклад, в останніх рядках пасиву зазначають короткострокові позики з терміном повернення до року.

Якщо власні джерела фінансування переважають над позиковими, це свідчить про стабільний фінансовий стан компанії. Позитивним показником також є велика частка довгострокових позик у порівнянні з короткостроковими зобов'язаннями.

А ось велика короткострокова заборгованість, а тим паче її зростання протягом двох років — сигнал небезпеки. До цих зобов'язань належать, наприклад, борги — з оплати праці працівникам, а також з податків і внесків. Прострочення цих платежів тягне за собою додаткові фінансові втрати. Як-от компенсації за затримку зарплати, податкові пені та штрафи. Врешті-решт це може призвести до банкрутства компанії.

Коефіцієнтний аналіз дає можливість зрозуміти, що запропоновані зміни позитивно вплинули в сторону збільшення коефіцієнтів фінансової стійкості. Рівень платоспроможності підприємства, як і рівень фінансової стійкості має тенденцію до зростання. Для реалізації наведених пропозицій необхідно здійснити збільшення частки грошових коштів в складі оборотних активів та власного капіталу на суму, що була отримана в процесі оптимізації. Необхідна сума може бути одержана за допомогою пропозицій, що зображені на рис. 4.1.

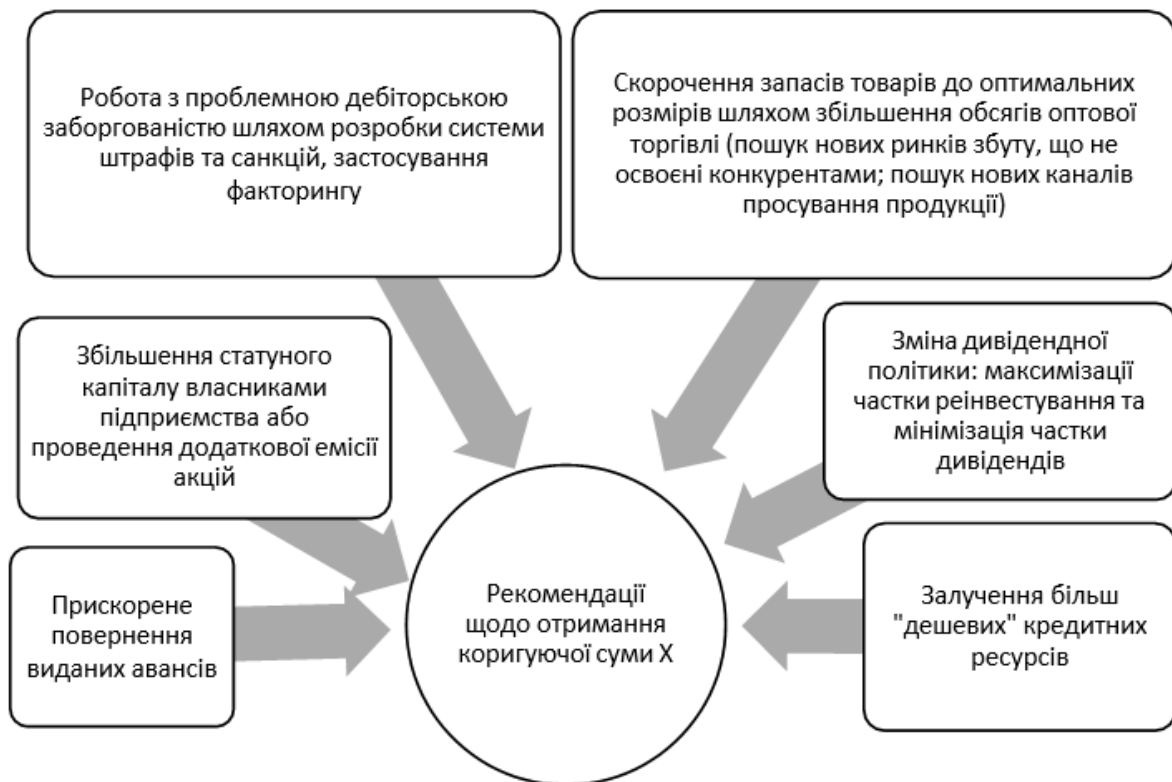

Рис. 4.1. Заходи щодо залучення коригуючої суми за моделлю оптимізації

Таким чином, розробка ефективної моделі оптимізації структурних елементів бухгалтерського балансу надає можливість суттєво покращити показники фінансової стійкості підприємства.

Висновки

На основі проведеного дослідження можна зробити висновок, що стандартний аудит не здатен повністю задовольнити інформаційні потреби стейкхолдерів підприємства щодо фінансового стану. Актуальним стає використання спеціалізованого інструменту, як-от фінансовий аудит, цілі якого охоплюють не лише підтвердження достовірності фінансових показників, але й глибокий аналіз платоспроможності, ділової активності, ліквідності та виявлення деструктивних факторів. Структурний аналіз фінансового аудиту, включаючи організаційні, дослідницькі та результативні етапи, забезпечує інформаційне та якісне підґрунтя для стратегічного моделювання заходів, спрямованих на зміцнення економічної безпеки та прогнозування діяльності підприємств.

Враховуючи зростаючу роль фінансової звітності у інформаційному забезпеченні різних зацікавлених сторін, як власників, кредиторів, так і контролюючих органів, стає очевидною потреба у вдосконаленні існуючих форм фінансової звітності. Таке вдосконалення значно підвищить інформативність звітності та сприятиме кращому відповіданню міжнародним стандартам бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Оновлення бухгалтерського балансу та методів аналізу на його основі забезпечить однозначне трактування аналітичних показників у законодавчих рекомендаціях та економічній літературі, що є критично важливим для точності оцінок фінансового стану підприємств.

Список використаних джерел

1. Бутинець Ф. Ф. Аудит: підручник. 2-е вид., перероб. і доп. Житомир: ПП «Рута», 2002. 672 с.
2. Гадзевич О.І. Основи економічного аналізу і діагностики фінансово-господарської діяльності підприємств. К.: Кондор, 2004. 180 с.
3. Данілов О.Д., Паєнтко Т.В. Фінанси підприємств у запитаннях і відповідях. К. : ЦУЛ, 2011. 256 с.
4. Жук В. М. Концепція розвитку бухгалтерського обліку в аграрному секторі економіки: монографія. Київ: ННЦ «Інститут аграрної економіки» УААН, 2009. 648 с.
5. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
6. Каминський П. Д. Аналіз бухгалтерського балансу: особливості та методика проведення. Економічний форум. 2017. № 3. С. 278-285
7. Камінська т. Г. Методологія бухгалтерського обліку та контролю як їх гносеологічний базис. Актуальні проблеми економіки. 2015. № 8 (170). С. 360–371.
8. Клименко М. О., Герасимчук З. В., Клименко О. М., Клименко Л. В. Розвитологія: підручник. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 280 с.
9. Концептуальна основа фінансової звітності (видана РМСБО у вересні 2010 р.). URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_009
10. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду іншого надання впевненості та супутніх послуг. Ч. 1/пер. з англ. К., 2014. 986 с. URL: http://www.apu.com.ua/attachments/article/290/Audit_2015_1_all.pdf
11. Назаренко І. М. Фінансовий аудит «Балансу (Звіту про фінансовий стан)» підприємства: організаційно-методичні аспекти та процес алгоритмізації. Бізнесінформ, 2017. № 4. С. 308-313

12. Наочний посібник з аудиту: навчальний посібник/заг. ред.: О. В. Вороновська, П. М. Майданевич. Сімферополь: ПП «Підприємство Фенікс», 2011. 285 с.
13. НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text>
14. НП(С)БО 25 «Спрощена фінансова звітність»: Наказ Міністерства фінансів України № 226 від 31.05.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0161-00#Text>
15. Огійчук М. Ф., Новіков І. т., Рагуліна І. І. Аудит: організація і методика: навч. посіб. Київ: Алерта, 2010. 584 с.
16. Олександренко І.В. Діагностика ліквідності та платоспроможності підприємства. Актуальні проблеми економіки. 2014. № 6. С. 419–426.
17. Постанова Кабінету Міністрів України «Положення про Державну аудиторську службу України» від 03.02.2016 р. № 43. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/43-2016->
18. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність: Закон України від 21 грудня 2018 року зі змінами та поправками від
19. Тарасенко І. О., Любенко Н. М. Фінанси підприємств: підручник. К.: КНУТД, 2015. 360 с.
20. Терещенко О. О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: Навч. посібник. К.: КНЕУ, 2003. 554 с.
21. Тігова Т.М., Селіверстова Л.С., Процюк Т.Б. Аналіз фінансової звітності. К.: Центр навчальної літератури, 2012. 268 с.
22. Фінансовий аудит: інформаційно-аналітичне забезпечення: монографія/за ред. Є. В. Мниха. Київ: Київ. нац. торг.- екон. ун-т, 2015. 416 с.

AntiPlagiarism.NET

Файл Правка Вид Навигация Операции Дополнительно Справка

Стандартная Экспресс Глубокая На реерит

Пакетная проверка Проверка сайта SEO проверка Проверка картинок

Проверить уникальность

Обратные ссылки: Игнорировать домены:

Редактор Адрес: http:// Страница

Текст(43886):

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ Факультет фінансів та обліку Кафедра фінансового контролю та аудиту
КУРСОВА РОБОТА на тему: «Аудит показників балансу та аналіз фінансового стану підприємства»
ступінь вищої освіти - другий (магістерський) галузь знань 07 - Управління та адміністрування спеціальність - 071 - Облік і оподаткування освітня програма «Аудит та державний фінансовий контроль»
Виконала студентка групи ОАДФКМ - 11 Беднарчук О.
Керівник: к.е.н., доцент Черешнюк О. М.
ТЕРНОПІЛЬ - 2024

Вступ

Сучасні умови економіки визначають нові підходи до управління бізнес-процесами. Зміни в економічній інфраструктурі нашої країни вплинули на напрямки управління підприємницькою діяльністю, на інформаційні потреби бізнесу та встановили нові пріоритети та правомірні інтереси стейкхолдерів.

У цьому контексті, стає важливим створення ефективних, достовірних та оперативних інформаційних потоків, які дозволяють ефективно виконувати ключові управлінські функції в організації за допомогою комплексу управлінських інструментів. Цінність та якість інформації лежать в основі будь-якого управлінського рішення, незалежно від його рівня в ієрархії організації.

Для забезпечення стабільного та ефективного розвитку підприємства в кризових умовах та в умовах гострої конкуренції критично важливо точно та всебічно аналізувати фінансовий стан підприємства. Такий аналіз вказує на оптимальні напрями діяльності підприємства. Головним інструментом для оцінки фінансового середовища служить форма № 1 бухгалтерської звітності - «Баланс» («Звіт про фінансовий стан»).

Теоретичні та методичні аспекти аудиту фінансової звітності висвітлені в наукових працях таких авторів як Бутинець Ф. Ф., Бардаш С. В., Бондар В. П., Бенко М. М., Шалімова Н. С., Петрук О. М., Усач Б. Ф. та інших. Основи розвитку наукових поглядів на фінансовий аудит представлено в дослідженнях Бардаш С. В., Белякова В. П., Міняйло В. П., Мних С. В., Назарова О. В., Шерстюк О. Л. та інших.

Аналіз фінансової звітності, включаючи Звіт про фінансові результати, розглядається в наукових працях Кононенко О., Клиженка Я., Соколовської Р., Зелікмана В., Акімової Т., Тігової Т., Селіверстової Л., Процюка Т., Школьника І., Боярка І., Дейнеки О., Кузьмінської О., Стадника Т., Слободяна Н., Безверхої М., Пушкарьової М., Фальченко О., Зленка К.

Журнал:

Автопрокрутка Очистити журнал

[23:50:49] Go Надаємо 1% співпадіння по адресу: https://reposit.nupp.edu.ua/bitstream/PolNU/16106/1/BP_держак.pdf

[23:51:21] Go Надаємо 1% співпадіння по адресу: <https://magazine.fiaaf.org.ua/osoblivosti-oblikovo-politiki-ta-iz-vplyvu-na-finansovu-zvitnist-intervnyu-pidpriemstv-na-priklad-op-shabta-im-o-f-zasyadko.html>

[23:51:25] Не завантажена сторінка по запитові №239-3 (30085 мільсек., перевищен таймаут в 30000 мільсек.) <https://zno.osvita.ua/physics/tac-optika>

[23:51:44] Тип перевірки: Окремі документи (Пошук в Google) <https://www.musta.edu.ua/wp-content/uploads/2016/11/Дисертація-Савва-Д-С.-надабутьта-наукowego-ступеня-кандидата-юридичних-наук.pdf>

[23:51:48] Настроїв: Число слів в шпигле = 4, Ігнорувати цитати = Да

[23:51:48] Унікальність тексту 92% (Прогнорировано цитат. 2%)

Активация Windows

Чтобы активировать Windows, перейдите в раздел "Параметры".